

dan karakter, at man vil lave loven om? Og der har jeg da hele tiden stået ved, at jeg siger: Nej, det er ikke sådan, at jeg er parat til at lave den lov om, for vi er nødt til at prioritere, vi er nødt til også at se på helheden.

Peter Skaarup (DF):

Jeg takker for ministerens holdning til det spørgsmål med de 22.601, men kan ministeren ikke bekræfte, at 22.601 person...

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg tror, vi skal holde os til det spørgsmål, vi diskuterer, det er nummer 10, og det har intet med det dér at gøre.

Peter Skaarup (DF):

Det var nu min vurdering som spørger at det havde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2013

11) Til indenrigsministeren af:

Peter Duetoft (CD):

»Vil ministeren bekræfte, at det under særlige omstændigheder er muligt inden for lovens rammer at give tilladelse til familiesammenføring med en herboende udlænding, selv om den herboende udlænding ikke har haft en permanent opholdstilladelse i 3 år, og endvidere nærmere konkretisere disse særlige omstændigheder?«

Peter Duetoft (CD):

Når jeg har stillet spørgsmålet, er det, fordi der har været lidt forvirring om, hvorvidt ministeren havde en mulighed i lovgivningen for at gå ind og se bort fra 3-års-reglen eller ej.

Statsministeren har i et brev til mig anført, at det kan man ikke, og jeg synes også, at indenrigsministeren nogle gange har leget på grænsen af, at det ikke kunne lade sig gøre.

Men jeg vil da gerne bede om, at ministeren bekræfter det, hun i et skriftligt svar til mig i sidste uge anførte, nemlig at der i særlige tilfælde kan meddeles opholdstilladelse efter bestemmelserne til en ægtefælle til en herboende, der ikke opfylder 3-års-kravet i udlændingelovens § 9, stk.1, nr. 2, litra d.

Det vil sige, at vi kommer i en situation, hvor ministeren siger, at det selvfølgelig kan lade sig

gøre under nogle forudsætninger. Og så kan vi jo komme videre med diskussionen om, hvad er så de forudsætninger?

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Det er jo sådan, at der er nogle bestemte regler omkring retten til familiesammenføring. Derudover er der nogle ganske særlige bestemmelser, nogle særlige vilkår, der gør, at man kan få ophold, men ikke som familiesammenført, det skal være andre ting, der spiller en rolle.

Den ene bestemmelse, § 9, stk. 2, nr. 1, er jo den, der handler om, at hvis man f.eks. har et handicappet familiemedlem i hjemlandet, som er afhængig af at blive passet af de familiemedlemmer, der nu har fået opholdstilladelse i f.eks. Danmark, kan man få lov til at få det handicappede familiemedlem til Danmark. Men det er altså nogle forhold, der rækker ud over selve slægtskabsforholdet, der skal tages i betragtning, og på den måde er den bestemmelse ekstremt snæver.

Den anden bestemmelse, som jeg tror også hr. Knud Erik Hansen var inde på, er den, der handler om, at der f.eks. er udsendeshindringer, og at man har en i hjemlandet boende ægtefælle. Der er også sådanne andre tilfælde, hvor den bliver benyttet, men det er i nogle meget snævre tilfælde, og det er meget præcist afgrænset.

Det, der er det helt afgørende, ikke mindst i forhold til den aktuelle sag, er, at bestemmelserne ikke kan bruges til almindelige familiesammenføringer. Kunne de det, kunne vi jo lige så godt smide den paragraf, der handlede om de almindelige familiesammenføringer, væk. Der skal være nogle ganske særlige forhold, der gør sig gældende, for at man kan benytte de bestemmelser.

Peter Duetoft (CD):

Hvis jeg skal være helt ærlig, så forstår jeg overhovedet ikke, hvad det er, ministeren siger. Ministeren hjuler derudad med nogle begrundelser for ikke at bruge det her, som er helt horrible.

Jeg går for det første ud fra, at det er ministeren, der afgør, hvad der er særlige tilfælde, og hvad der er praksis, og ministeren kan selvfølgelig gå ind og sige: Nu anlægger jeg som minister denne praksis. Så der er ikke noget med at kravle om bag nogle jurister, der har anlagt en praksis.

For det andet: Tager vi f.eks. den, der hedder § 9, stk. 2, nr. 2, om humanitære betingelser, så